

УДК 373.7

**ПРОФЕСІЙНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УЧИТЕЛІВ У
ФОРМУВАННІ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ЗАНЯТЬ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ**

Ярина ДАНИЛИШИН

магістрантка

Науковий керівник: **Світлана КРИШТАНОВИЧ**

д-р.пед.наук, професор

кафедри педагогіки та психології

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

Сьогодні першочергового вирішення проблеми загальнодержавного значення, найбільшої уваги з боку держави та фахівців вимагає покращення умов розвитку дітей, створення сприятливих умов для їх фізичного вдосконалення. Відомо, що освітній процес у школі має сприяти збереженню та зміцненню здоров'я учнів. Тому важливо мотивувати учнів до занять фізичною культурою. Для розширення світогляду школярів доцільно розвивати міжпредметні зв'язки та залучати до спільної роботи вчителів природознавства, географії, біології – це забезпечить підвищення мотивації до занять фізичною культурою та навчання у школі.

Мета – виявити та розробити методичні рекомендації для підвищення інтересу та мотивації учнів до занять з фізичного виховання.

З метою підвищення мотивації школярів до занять фізичними вправами Г.А. Бутенко зазначає, що поряд з інформаційно-операційною діяльністю необхідно впроваджувати рекреаційно-оздоровчу технологію на основі засобів оздоровчого туризму. Запропоновано мотиваційний компонент, який включає блоки «Змагальний» і «Конкурсний». При цьому блок «Змагальний» передбачає участь дітей у фізкультурно-спортивних святах та масових змаганнях, а блок «Конкурсний» – участь дітей у спортивних заходах у рамках гуртків та шкіл у сфері туризму та спортивного орієнтування [2].

Вивчаючи мотивацію дітей шкільного віку відвідувати уроки фізичної культури, І. Васкан [3] дійшов висновку, що пріоритетним мотивом є бажання отримати хороші оцінки, при цьому на другому місці дівчата назвали інтерес до характеристики вчителя, а хлопці – бажання вдосконалити свою фізичну підготовку.

Зрозуміло, що для вирішення завдання підвищення активності учнів учитель повинен використовувати різноманітні педагогічні засоби, спрямовані на розкриття сенсу і змісту матеріалу, що вивчається, а також формування позитивного ставлення до фізичного виховання. Основними педагогічними засобами мотивації рухової активності є мотивація та стимулювання. Водночас довіра вчителя, схвалення, похвала, оцінка, подяка належать до основних видів заохочення, які рекомендовані для роботи зі школярами. Проте, враховуючи вік учнів, фахівці не рекомендують застосовувати такі види стимулювання, як покарання, зауваження, осуд, догана [3].

У своєму дослідженні Н. Бондарчук [1] стверджує, що при здійсненні диференційованого підходу під час цілеспрямованого формування фізичних інтересів дітей не мають бути втрачені подив, захват, задоволення, генерація нових знань, радість переживань у результаті подолання труднощів.

Я. Кравчук [6] відзначає новизну, різноманітність засобів, методів і способів організації учнів на уроках, постановку конкретних, актуальних навчальних завдань і оздоровчого тренування, які можна виконувати до кінця уроку, використання ігрових і змагальних методів на різних етапах навчання постійне стимулювання самостійних занять та у позаурочний час тощо.

Також важливою є система підвищення професійної майстерності вчителів, яка забезпечує підготовку вчителя фізичної культури за всіма формами роботи у навчальному закладі, чітке визначення мети, завдань і методів формування особистості майбутнього фахівця фізичної культури.

Отже, мета – формування всебічно розвиненої особистості вчителя фізичного виховання, здатного творчо та компетентно вирішувати завдання фізичної культури школярів у різних організаційно-педагогічних формах.

Для успішного здійснення фізичного виховання учнів вчитель повинен володіти педагогічною майстерністю на високому рівні. Під час занять має підвищуватися рівень зацікавленості учнів, їх емоційність та зацікавленість у зростанні показників фізичної підготовленості. Одним із основних компонентів формування інтересу до навчального процесу є стимулююча діяльність учителя [3; 4; 5].

Тому, на нашу думку, мотивація учнів до занять фізичними вправами тісно пов'язана з процесом стимулювання. Для ефективної мотивації учнів у вчителя повинні бути мотиви, пріоритетні для учнів. Важливо, щоб спеціальна діяльність учителя була направлена на стимулювання, яка покликана підвищити активність учнів за допомогою зовнішніх подразників.

Список літературних джерел:

1. Бондарчук Н. Інтерес молодших школярів до занять фізичною культурою як психологічний критерій диференціації у процесі фізичного виховання // Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. – 2014. – № 2. – С. 17-22.
2. Бутенко Г.А. Підвищення фізичного стану дітей молодшого шкільного віку засобами оздоровчого туризму в процесі фізичного виховання: автореф. Дис. На здобуття наук. Ступеня канд. Пед. Наук: спец. 24.00.02; НУФВСУ. – Київ, 2016. – 20 с.
3. Васкан І., Розток А. Стан і формування в школярів інтересу до фізичного виховання. // Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. – 2012. – № 4 (20). – С. 247-252.
4. Головач І. І. Застосування засобів екологічного туризму у фізичному вихованні дітей молодшого шкільного віку: дис. На здобуття наук. Ступеня канд. Пед. Наук: спец. 24.00.02; НУФВСУ. – Київ, 2015. – 214 с.
5. Грошовенко О. П. Методика формування у молодших школярів дбайливого ставлення до природи: метод. Рекомен. Для студ. Спеціальності «Початкове навчання». – Вінниця, 2007. – 64 с.

6. Кравчук Я. Формування у школярів інтересу до виконання фізичних вправ //Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. – 2009. – № 2. – С. 67-71.